7. A vígopera a 18. század második felében

Operatípusok a 18. század közepén

	komoly opera	vígopera
olasz	opera seria / dramma per musica [secco recitativók]	intermezzo / opera buffa / dramma giocoso [secco recitativók]
francia	tragédie en musique / tragédie lyrique [obligát recitativók]	opéra comique [prózadialógusok]
német		Singspiel / Operette [prózadialógusok]

Giovanni Battista PERGOLESI (1685–1757)

- a közép-itáliai lesiben született, de ősei a dél-itáliai Pergolából--> vezetékneve
- 1720-as évek 1. felében **Nápolyba küldték**, ahol a **konzervatóriumban** folytatta zenei tanulmányait, **tandíj nélkül**, mivel **koncertmesterként** játszott az intézmény zenekarában
- Tanárai: Gaetano GRECO, Leonardo VINCI és Francesco DURANTE voltak

<u>Műfajai:</u>

- 1732: bemutatták első operáját, a Salustiát a nápolyi Teatro San Bartolomeóban és a nápolyi alkirály karnagya lett
- 26 évesen hal meg--> írt opera seriákat,
- **két** egész estét betöltő **vígoperát**
- és rövid néhányszereplős komikus intermezzókat;

<mark>A komikus INTERMEZZO</mark> műfaja:

= (olasz) felvonásközi közjátékot, operák szüneteiben adták elő, általában két részben

- két-három szereplő
- <u>EREDETE</u>: 1700 táján az olasz operalibrettókból elhagyták a komikus jeleneteket; de a közönség igényt tartott rájuk, kompromisszumként--> a felvonásközökben játszott, önálló cselekményű darabocskákként kaptak helyet az előadásokon

Mai tudásunk szerint PERGOLESI három ilyen intermezzót komponált:

- 1. a legkorábbi közülük (Nibbio e Nerina, 1732) elveszett
- 2. Az úrhatnám szolgáló, 1733
- 3. Livietta és Tracollo, 1734

La serva padrona (Az úrhatnám szolgáló, 1733)

- Gennaro Antonio Federico szövegére íródott
- Két énekes és egy néma szereplőt
- <u>Története:</u> hogy csavarja ujja köré a ravasz szobalány, Serpina (szoprán) urát, **Ubertót** (basszus), és hogyan éri el, hogy feleségül vegye; a harmadik szereplő, **Vespone néma szolga**

- a mű páratlanul sikeres egész Európában; 1760-ig Spanyolországtól
 Szentpétervárig mindenütt bemutatták
- 1752-es párizsi előadásai viszont nagy polémiát váltottak ki ("a buffonisták harca"), és nagyban hozzájárultak az opéra comique műfajának megszületéséhez

Baldassare GALUPPI (1706-1785) és az opera buffa műfaja

- a Velencéhez közeli Buranóban született
- -egész életében Velencében működött,
- de operabemutatók : Londonban, Szentpéterváron és Moszkvában

az <mark>opera buffa</mark> műfaja:

Előzményei:

- már Pergolesi komikus intermezzóiban érezhető a törekvés, hogy az egyes részeket együttesek (duett,tercett) kerekítsék le, változatosságot

- egészen más lehetőségek kínálkoznak erre a sok szereplőt foglalkoztató,
 egész estét betöltő komikus darabok esetében
- ilyeneket is játszottak már különösen Nápolyban --> helyi dialektusban írott szövegekre komponált vígoperák
- 1750: sikeres vígoperai gyakorlat Velencében
- -1749 és 1755 között **számos opera buffát** mutattak be **GALUPPI** zenéjével, **GOLDONI** (vígjáték író) szövegével

Mind a nápolyi, mind pedig a velencei buffákban

- előfordulnak komoly szereplők (egy vagy két innamoratinak nevezett szerelmespár)
- és komikus figurák (buffi; jellemzően inasok és szolgálólányok)
- olyan szereplők is , akik komoly és komikus vonásokkal egyaránt rendelkeznek (mezzi caratteri) (Goldoni librettóiban már megjelenik)
- a buffa áriák az opera seriák szólószámaitól eltérően
 - kerülik a vokális virtuozitást, hosszú melizmákat;
 - gyakori ezzel szemben a szillabikus (nota e parola), gesztikuláló megzenésítés, a hadaró szövegmondás
- GOLDONI és GALUPPI nagy újítása a felvonásokat lezáró cselekményes együttes (=buffa finálé) típusa ezek a zeneszámok PERGOLESI intermezzofináléjval ellentétben
 - szabad formájú, végigkomponált darabok;

 különféle metrumú, tempójú, hangnemű szakaszokat kapcsolnak össze egyetlen komplexummá a színpadi történéssel összhangban

GALUPPI, Il mondo della luna (Élet a holdon, 1750)

- GOLDONI szövegkönyvére íródott
 - **Bemutató: 1750**. január 29-én , **velencei** Teatro San Moisè
 - a darab **igen sikeres**
 - GOLDONI librettóját kissé átdolgozott formában utóbb többen is megkomponálták: PAISIELLO több alkalommal is, illetve Haydn egyik legsikeresebb Eszterházán bemutatott vígoperájának is ez lett a szövegkönyve

W.A. MOZART operái

(B = Bécs; Mi = Milánó; Mü = München; P = Prága; S = Salzburg; Sch = Schönbrunn)

	serenata / dramma per i azione teatrale / opera seria festa teatrale	dramma per musica /	ca / Singspiel / Operette	opera buffa / dramma giocoso	latin intermedium
		opera seria			
1767					Apollo et Hyacinthos (S)
?1768			Bastien und Bastienne (B)		
?1769				La finta semplice (S)	
1770		Mitridate, rè di Ponto (Mi)			
1771	Ascanio in Alba (Mi)				
1772	Il sogno di Scipione (S)				
1772		Lucio Silla (Mi)			
1775				La finta giardiniera (Mü)	
1775	Il rè pastore (S)				
1781		Idomeneo, rè di Creta (Mü)			
1782			Die Entführung aus dem Serail (B)		
1786			Der Schauspieldirektor (Sch)	Le nozze di Figaro (B)	
1787				Don Giovanni (P)	
1790				Così fan tutte (B)	
1791		La clemenza di Tito (P)	Die Zauberflöte (B)		

Operafajták, amikben alkotott:

- ☐ latin intermedium
- singspiel = (német) daljáték, 4 db-ot írt (pl. Varázsfuvola, Bastien und Bastien)
- Opera buffa: 5 db
- Pl. Figaro házassága (Bécs) -> prózai vígjàték (Beaumachais) átdolgozása operaszövegkönyvvé (Lorenzo Da Ponte)
- Don Giovanni (Prága)
- Cosi fan tutte (Bécs)

-első jelentős német nyelvű operák

-francia hatású is van (Szöktetés)

-Varázsfuvola: külvárosi színház számára készült

-az Idomeneo az a határkő, ami után minden munkája jelentős

MOZART, Le nozze di Figaro (bem. 1786)

- Lorenzo DA PONTE a francia vígjátékíró, BEAUMARCHAIS prózai vígjátékát dolgozta át operaszövegkönyvvé

- egy prózai vígjátéktrilógia része:
 - 1. A sevillai borbély vagy a hiábavaló elővigyázat- 1772
 - 2. Egy őrült nap avagy Figaro házassága, 1778
 - 3. Az új Tartuffe avagy A bűnös anya, bem. 1792)
- <u>A sevillai borbély</u> eredetileg opéra-comique-nak készült--> végül zenés vígjáték, a 3. és 4. felvonás között ebben is viharzene hangzott el, mint ROSSINI későbbi erre a témára komponált vígoperájában
 - BAUDRON kísérőzenéjének egyik betétszámára, a "Je suis Lindor…" című dalra
 MOZART párizsi tartózkodása idején zongoravariációkat komponált
 - A sevillai borbélyból már 1782-ből készült opera buffa változat: PETROSELLINI darabját Szentpéterváron mutatták be, Giovanni PAISIELLO zenéjével (utóbb ROSSINI számára is ezt a librettót adaptálták)
- a **Le Mariage de Figaro** esete is érdekes:
 - BEAUMARCHAIS már 1781-ben megírta az első verziót, de ez sokkolta
 XVI. Lajost és a cenzúrát---> alaposan át kellett dolgoznia
- Bécsben: nyilvános prózai előadásait betiltották
 - BEAUMARCHAIS vígjátékának politikai kritikája nyilvánvalóan a születési arisztokrácia kiváltságai ellen irányult

■ DA PONTE gondosan átdolgozta--> II. József engedélyezte az olasz nyelvű vígopera változatát

A szövegkönyv több tekintetben feltűnően eltér a korabeli olasz opera buffa konvencióitól:

 az innamorati (komoly szerelmespár) szerepét hagyományosan nemesi, míg a buffi (komikus) szerepeket alacsony társadalmi rangú figurák (inas, szobalány) szokta betölteni

- itt viszont:

- > az arisztokrata páros (a Gróf és a Grófné)--> kihűlt házasságban él
- a tulajdonképpeni szerelmesek alacsony társadalmi rangúak (Susanna, Figaro), viszont egyenrangú szerepet játszanak a nemesi párossal
 - az intrikus (="cselszövő") szerepkört elsősorban a nők (Susanna, a Grófné) töltik be a darabban
- ettől függetlenül a darabban mindig mindenki intrikál --> így feltűnően sok együttes található a partitúrában

MOZART, Le nozze di Figaro (1786), Susanna áriái

- -Susannának van a legfontosabb szerepe a műben
 - ★ -összemosódnak a vígoperai és komolya operai vonások a műben -->
 Susanna szerepe mezzo caratteré komikus + komoly vonások is

fellépett vezető buffa és seria szerepekben
-Susanna <mark>első áriája</mark> jellegzetes opera buffa-zeneszám, ún. <mark>nota e parola</mark> ária (vagyis a szöveget szillabikusan kezeli a zeneszerző)
- Susanna <mark>második áriája -Rózsa ária</mark> viszont <mark>accompagnatóval bevezetett, komolyabb szereplőhöz</mark> illő zeneszám, összhangban a színpadi szituációval: Susanna itt saját úrnőjének ruháját ölti magára
- MOZART egy finoman megmunkált <mark>Siciliana</mark> (=Mnál idilli öröm) mellett döntött
 Pizzicato vonósok kísérik>majd hegedűk egyszer csak újra vonóval>emelkedett stílusú ária ettől is
- az <u>opera 1789-es bécsi felújítása</u> alkalmával a seria-szerepekre szakosodott Adriana <mark>FERRARESE DEL BENE</mark> vette át a szobalány szerepét; MOZART mindkét ária helyett újat komponált
 az elsőt egy ländlerízű, 3/8-os G-dúr darabra cserélte a második kéttempós, koloratúrás F-dúr rondót írt (az olasz rondò szó gyors és lassú tempót váltakoztató, nagy áriát jelent)

★ az 1786-os bécsi ősbemutatón Nancy STORACE énekelte, aki egyaránt

Az opéra comique – A francia vígopera

- = prózát és zenét vegyítő daljátéktípus 1750 Párizsban

Előzményei:

- -helyi előzményét a párizsi vásári színházak népszerű repertoárja jelentette
- Itt késő 17. és kora 18. sz. --> operaparódiákat és népszerű dallamok átszövegezett változataival megtűzdelt prózai darabokat
- az olasz komikus intermezzók és opera buffák importja; 1752-ben Pergolesi La serva padronája (Úrhatnám szolgáló) fergeteges sikert aratott Párizsban, két évvel később franciául az Opéra is műsorra tűzte

Következményei:

- > egy heves sajtópolémia lett: francia zenés tragédia vs. olasz vígopera
- helyi szerzők francia vígoperákat kezdtek komponálni, olasz és francia stíluselemeket vegyítve (Rousseau is, aki zeneszerző is volt)

A legkorábbi ilyen kísérletek:

- az olasz intermezzók példáját követik:
- egyfelvonásosak, a zeneszámok között recitativókkal:

Példák:

- Jean-Jacques ROUSSEAU A falusi jós háromszereplős egyfelvonásos;
 FAVART ebből készített paródiájának német fordítása lett MOZART
 Bastien und Bastienne-jének szövegkönyve
- 2. Antoine DAUVERGNE A csereberélők négyszereplős egyfelvonásos; két férfi menyasszonyt cserél, de aztán megbánják; a két nő viselkedésének hatására a végén visszatérnek az eredeti felálláshoz

- az **Opéra-i előadások:** elérték, hogy recitativót csak ott szabad alkalmazni (állam irányította a színházakat)

----> francia vígoperák: így prózadialógusokat vegyítenek újonnan komponált zeneszámokkal

Néhány fontosabb példa::

- 1. DUNI (délolasz)-A két vadász és a tejesasszony, 3szereplős 1felvonásos
- 2. PHILIDOR Tom Jones revideált formában: háromfelvonásos opéracomique, egész estés
- 3. MONSIGNY A szökevény, háromfelvonásos darabja--->

Alexis (bariton) halálos ítélettől menekül, menyasszonya, Louise (szoprán) intézi el a felmentését

- Új típus: női partner által megmentett, veszélyeztetett férfi főhős sorsa a cselekmény --->
- új, komoly típus kezdetét jelenti a francia opéra-comique történetében, amely különösen divatossá vált
 - 4. BEETHOVEN Fideliója ennek a "szabadító" operának nevezett típusnak a német adaptációja
 - **5. GRÉTRY Oroszlánszívű Richárd** című darabja; **1789 előtti** történelmi témájú darabok az opéra-comigue-ban
 - GRÉTRY Tell Vilmos 1789 után pedig meglehetősen jellemzőek a hazafias és harcias történelmi témájú darabok